A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2024. december 12.*

„Előzetes döntéshozatal – Vámunió – Uniós Vámkódex – 952/2013/EU rendelet – 250. cikk – Ideiglenes behozatali eljárás – 251. cikk – Az ezen eljárás keretében behozott áruk tartózkodásának időtartama – Az engedélyezett felhasználás céljának megvalósulásához nem elegendő időtartam – Az ezen időtartam be nem tartása folytán keletkező vámtartozás – Az említett időtartam meghosszabbításának feltételei – Versenyautó behozatala”

A C-781/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Högsta förvaltningsdomstolen (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Svédország) a Bírósághoz 2023. december 18-án érkezett, 2023. december 12-i határozatával terjesztett elő

a **Malmö Motorrenovering AB**

és

az **Allmänna ombudet hos Tullverket**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: S. Rodin tanácselnök, N. Piçarra és O. Spineanu-Matei (előadó) bírák,

főtanácsnok: Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Malmö Motorrenovering AB képviseletében D. Winhagen,

– a belga kormány képviseletében S. Baeyens és P. Cottin, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Björkland és B. Eggers, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: svéd.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2019. március 19-i (EU) 2019/474 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2019. L 83., 38. o.) módosított, az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.) (a továbbiakban: Vámkódex) 251. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Malmö Motorrenovering AB – a svéd jog hatálya alá tartozó részvénytársaság – és az Allmänna ombudet hos Tullverket (a vámhatóság melletti általános képviselő, Svédország; a továbbiakban: általános képviselő) között olyan vámtartozás tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amely azon időtartam be nem tartása folytán keletkezett, amelyen belül az ideiglenes behozatali eljárás keretében behozott versenyautót újra ki kellett volna vinni.

Jogi háttér

A Vámkódex

3 A Vámkódex „Szabályok be nem tartása miatt keletkezett vámtartozás” című 79. cikke értelmében:

„(1) Behozatalivám-köteles áruk esetében behozatalivám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének be nem tartása esetén:

a) az egyik olyan kötelezettség, amelyet a vámjogszabályok a nem uniós áruknak az [Európai] Unió vámterületére való bejuttatásával, vámfelügyelet alóli elvonásával, vagy ezen áruknak azon a területen való szállításával, feldolgozásával, tárolásával, átmeneti megőrzésével, ideiglenes behozatalával vagy az azokról történő rendelkezéssel kapcsolatban állapítanak meg;

[…]”

4 E kódex „Megszűnés” című 124. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének az adós igazságszolgáltatási szerv által megállapított fizetésképtelensége miatti behajthatatlanságára vonatkozó, hatályos rendelkezések sérelme nélkül, a behozatalivám- vagy kivitelivám-tartozás valamely következő módon szűnik meg:

[…]

h) ha a vámtartozás a 79. vagy a 82. cikk alapján keletkezett, és a következő feltételek teljesülnek:
   i. a mulasztás, amely vámtartozás keletkezéséhez vezetett, nem volt jelentős hatással az átmeneti megőrzés vagy az érintett vámeljárás helyes lefolytatására, és nem valósított meg megtévesztési kísérletet;

ii. minden, az áruk helyzetének rendezéséhez szükséges alakiságot ezt követően elvégeznek;

[…]”

5 Az említett kódex VII. címe a „Különleges eljárások” címet viseli. E VII. cím „Különleges felhasználás” című 4. fejezete tartalmazza az „Ideiglenes behozatal” című 1. szakaszt, amelynek részét képezi ugyanezen kódex „Alkalmazási kör” című 250. cikke. E cikk az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„Az ideiglenes behozatali eljárás lehetővé teszi az újrakivitelre szánt nem uniós áruk különleges felhasználását az Unió vámterületén a behozatali vám alóli teljes vagy részleges mentesség mellett […]”

6 A kódex „Időtartam, ami alatt az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak” című 251. cikke így rendelkezik:

„(1) A vámhatóságok meghatározzák azt az időtartamot, amelyen belül az ideiglenes behozatali eljárás alá vont árut újra ki kell vinni, vagy egy következő vámeljárás alá kell vonni. Ennek az időtartamnak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az engedélyezett felhasználás célja megvalósulhasson.

(2) Ellenkező értelmű rendelkezés hiányában az a maximális időtartam, amely alatt az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak ugyanazzal a céllal és ugyanazon engedélyes felelőssége mellett, 24 hónap, még akkor is, ha az eljárás az áruk egy másik különleges vámeljárás alá vonásával zárult le, és azt követően ismét ideiglenes behozatali eljárás alá vonják azokat.

(3) Ha – kivételes körülmények között – az engedélyezett felhasználás nem valósulhat meg az (1) és a (2) bekezdésben említett időtartamon belül, a vámhatóság az engedélyes indokolt kérelme esetén észszerű időtartammal meghosszabbíthatja az időtartamot.

(4) Az a teljes időtartam, ameddig az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt állhatnak, nem haladhatja meg a 10 évet, kivéve, ha valamilyen előre nem látható esemény következik be.”

Az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelet

7 A 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2015. július 28-i (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 343., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 87., 35. o.; HL 2017. L 101., 164. o.; HL 2018. L 192., 62. o.) „A vámeljárás helyes lefolytatására jelentős hatással nem lévő mulasztások” című 103. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az alábbi helyzetek minősülnek a vámeljárás helyes lefolytatására jelentős hatással nem lévő mulasztásoknak:

a) a határidő túllépése a határidő azon meghosszabbítását meg nem haladó időtartammal, amelyet a határidő meghosszabbítására irányuló kérelem esetén megadtak volna;

[…]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

8 A Malmö Motorrenovering 2019. április 30-án, ideiglenes behozatali eljárás keretében egy versenyautót hozott be az Egyesült Államokból Svédországba annak érdekében, hogy azt az Unióban zajló versenyeken használja – amelyek közül az utolsóra 2019. szeptember 8-án kellett sort keríteni –, majd azt újra kivigye.

9 A vámhatóságtól e célból kapott engedély értelmében e gépjárművet 2019. július 30-án, vagyis az említett utolsó verseny időpontját megelőzően kellett volna újra kivinni, anélkül hogy pontosították volna, hogy ezen újrakivitel időpontjaként miért 2019. július 30-át határozták meg.

10 Az említett gépjárművet 2019. szeptember 19-én, vagyis az előző pontban említett újrakiviteli időpontot követően vitték ki újra.

11 Ezen időtartam be nem tartását illetően nem nyert megállapítást semmi olyan megtévesztési kísérlet, amely a Malmö Motorrenoveringnek lett volna felróható. Mindazonáltal e mulasztás 101 959 svéd korona (SEK) (hozzávetőleg 8973 euró) összegű vámfizetési kötelezettség és 280 387 SEK (hozzávetőleg 24 676 euró) összegű hozzáadottértékadó-fizetési kötelezettség (a továbbiakban együtt: vámtartozás) utólagos megállapítását eredményezte.

12 A Malmö Motorrenovering keresetet indított a vámhatóság vámtartozás fennállását megállapító határozatával szemben a Förvaltningsrätten i Linköping (linköpingi közigazgatási bíróság, Svédország) előtt. E bíróság – miután megállapította először is, hogy a Malmö Motorrenovering a vámáru-nyilatkozatában nem jelölt meg semmilyen időpontot a szóban forgó gépjármű újrakivitelére, szándéka pedig arra irányult, hogy e gépjárművet a versenyidény lejártával vigye ki újra; másodszor, hogy az iratanyagban semmi nem utalt arra, hogy e társaság csalárd szándékkal járt volna el, harmadszor pedig, hogy a vámhatóság nem állapította meg, hogy olyan okok álltak volna fenn, amelyek alapján az említett társaság számára ne lehetett volna határidőt biztosítani a szóban forgó gépjármű tényleges újrakiviteléig, ha ezt az időpontot a nyilatkozatban feltüntették volna – helyt adott e keresetnek, és a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének h) pontja alapján megállapította, hogy e vámtartozás megszűnt.

13 A Kammarrätten i Jönköping (jönköpingi közigazgatási fellebbviteli bíróság, Svédország) helyt adott a vámhatóság által ezen ítélettel szemben benyújtott fellebbezésnek. E bíróság szerint az említett vámtartozást a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének h) pontja alapján nem lehetett volna megszűntnek nyilvánítani. Ahhoz ugyanis, hogy e rendelkezés, valamint a 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelet 103. cikkének a) pontja alapján mentességet biztosítsanak, meg kellett volna vizsgálni azt a kérdést, hogy a Malmö Motorrenovering részére megadhatták volna-e a szóban forgó gépjármű újrakivitelére nyitva álló határidő meghosszabbítását abban az esetben, ha ez iránt a vámhatósághoz fordult volna. Márpedig a Malmö Motorrenovering nem bizonyította, hogy ez lenne a helyzet, mivel az ilyen meghosszabbításhoz az kellett volna, hogy kérelmének alátámasztása érdekében kivételes körülményekre hivatkozzon.

14 A Malmö Motorrenovering fellebbezést nyújtott be a Kammarrätten i Jönköping (jönköpingi közigazgatási fellebbviteli bíróság) ítéletével szemben a Högsta förvaltningsdomstolenhez (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Svédország), vagyis a kérdést előterjesztő bírósághoz.

15 A kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy jóllehet az alapeljárás felei a Malmö Motorrenovering és az általános képviselő, aki a közérdeket érvényesíti, a vámhatóság mégis lehetőséget kapott észrevételek előterjesztésére. A felek a Vámkódex 251. cikkét illetően eltérő értelmezésre jutottak.

16 A Malmö Motorrenovering és az általános képviselő azt állítja, hogy a Vámkódex 251. cikkének (3) bekezdését akként kell értelmezni, hogy kivételes körülményeknek kizárólag akkor kell fennállniuk, ha az ideiglenes behozatali eljárás keretében behozott áruk tartózkodási időtartamának meghosszabbítása iránti kérelem azzal a hatással járna, hogy ezen időtartam és annak kért meghosszabbítása együttesen meghaladja az e 251. cikk (2) bekezdésében előírt legfeljebb huszonnégy hónapos időtartamot. Ezen értelmezés szerint nem kell kivételes körülményeknek fennállniuk, ha – mint az alapügy szerinti esetben is – ez az időtartam nem haladja meg a huszonnégy hónapot.

17 Ezzel szemben a vámhatóság szerint abból, hogy az említett 251. cikk (3) bekezdése ugyanezen cikk (1) és (2) bekezdésére utal, az következik, hogy a kivételes körülmények követelménye minden olyan esetben alkalmazandó, amikor az engedélyezett felhasználás az eredetileg biztosított időtartamon belül nem valósítható meg, ideértve azt az esetet is, ha az említett együttes időtartam huszonnégy hónapnál rövidebb.

18 A Högsta förvaltningsdomstolen (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy véli, hogy a Vámkódex 251. cikkének szövege alapján ezen értelmezések egyike sem zárható ki.

19 E körülmények között a Högsta förvaltningsdomstolen (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni [a Vámkódex] 251. cikkét, hogy a (3) bekezdésben szereplő, az (1) és a (2) bekezdésre való hivatkozás azt jelenti, hogy a kivételes körülmények (3) bekezdésben szereplő követelménye csak akkor alkalmazandó, ha a már megadott időtartam a kért meghosszabbítással együtt azt jelenti, hogy az a teljes időtartam, amely alatt az áruk a szóban forgó eljárás alatt maradhatnak, meghaladja a [huszonnégy] hónapot? Vagy úgy kell-e értelmezni a cikket, hogy a kivételes körülmények (3) bekezdésben szereplő követelménye minden meghosszabbításra irányuló kérelem esetében alkalmazandó, tehát akkor is, ha a már megadott időtartam a kért meghosszabbítással együtt nem haladja meg a (2) bekezdésben meghatározott [huszonnégy] hónapos időtartamot?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

20 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Vámkódex 251. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy az ideiglenes behozatali eljárás alá vont áru tartózkodása vonatkozásában az e cikk (1) bekezdése alapján megállapított időtartam meghosszabbítása megköveteli az említett cikk (3) bekezdése értelmében vett „kivételes körülmények” fennállását, amennyiben e meghosszabbítás nem jár azzal a hatással, hogy ezen áru említett eljárás alatt történő tartózkodásának teljes időtartama meghaladja az ugyanezen cikk (2) bekezdésében megállapított, legfeljebb huszonnégy hónapos időtartamot.

21 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes behozatali eljárás eltérést engedő olyan eljárás, amely lehetővé teszi a nem uniós áruknak az Unió vámterületén a behozatali vámok alóli teljes vagy részleges mentesség mellett történő különleges felhasználását, amint azt a Vámkódex 250. cikkének (1) bekezdése előírja. A vámmentességet biztosító rendelkezések kivételt képeznek azon elv alól, amely szerint az Unióba behozott termékek főszabály szerint vámkötelesek, következésképpen pedig e rendelkezéseket – mint eltérést engedő szabályokat – szigorúan kell

értelmezni (lásd ebben az értelemben: 2011. február 17-i Marishipping and Transport ítélet, C-11/10, EU:C:2011:91, 16. pont; 2024. szeptember 5-i BIOR ítélet, C-344/23, EU:C:2024:696, 44. pont).

22 A Vámkódex 251. cikkének (1) bekezdése értelmében a vámhatóságok meghatározzák azt az időtartamot, amelyen belül az ezen eljárás alá vont árukat újra ki kell vinni, vagy más vámeljárás alá kell vonni. Ezen időtartamnak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az engedélyezett felhasználás célja megvalósulhasson.

23 E 251. cikk (2) bekezdése szerint „[e]llenkező értelmű rendelkezés hiányában az a maximális időtartam, amely alatt az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak ugyanazzal a céllal és ugyanazon engedélyes felelőssége mellett, 24 hónap”.

24 Az említett 251. cikk (3) bekezdése értelmében, ha – kivételes körülmények között – az engedélyezett felhasználás nem valósulhat meg az ugyanezen cikk (1) és a (2) bekezdésében említett időtartamon belül, a vámhatóság az engedélyes indokolt kérelme esetén észszerű időtartammal meghosszabbíthatja az időtartamot. Végül a Vámkódex 251. cikkének (4) bekezdése szerint az a teljes időtartam, ameddig az áruk ezen eljárás alatt állhatnak, nem haladhatja meg a tíz évet, kivéve ha valamilyen előre nem látható esemény következik be.

25 A Vámkódex 251. cikke (1)–(3) bekezdésének együttes olvasatából kitűnik, hogy jóllehet e cikk (1) bekezdése előírja azt a kötelezettséget, hogy az ideiglenes behozatali eljárás keretében behozott áruk tekintetében elegendő tartózkodási időt kell megállapítani, az említett cikk (2) bekezdése arra szorítkozik, hogy „ellenkező értelmű rendelkezés hiányában” e tartózkodási időt legfeljebb huszonnégy hónapban állapítsa meg. Ugyanezen cikk (3) bekezdése ilyen eltérést engedő rendelkezésnek minősül, amennyiben lehetővé teszi az említett időtartamnak az e maximális időtartamon túli meghosszabbítását. E (3) bekezdés tehát az egyes szám használatával egyetlen időtartamra utal, amelynek terjedelme ezen (1) és (2) bekezdés együttes alkalmazásából következik.

26 Ezért kivételes körülményeknek csak abban az esetben kell fennállniuk, ha az említett huszonnégy hónapos maximális időtartam elégtelennek bizonyul az engedélyezett felhasználás céljának megvalósításához. Ilyen esetben a tartózkodási időtartam meghosszabbítása akkor engedélyezhető, ha a vámhatósági engedély jogosultja által a kérelmének alátámasztása érdekében előadott igazolások „kivételes körülményeknek” minősíthetők egy olyan vizsgálat eredményeképpen, amely összhangban van az ideiglenes behozatali eljárás szigorú értelmezésére vonatkozó, a jelen ítélet 21. pontjában felidézett követelményekkel. A Vámkódex 251. cikkének (4) bekezdése értelmében az ilyen meghosszabbítás nem eredményezheti azt, hogy az említett időtartam meghaladja a tíz évet, kivéve ha valamilyen előre nem látható esemény következik be.

27 Így a Vámkódex 251. cikkének szövegéből az következik, hogy az e 251. cikk (3) bekezdése értelmében vett „kivételes körülményeknek” akkor kell fennállniuk, ha az említett cikk (1) bekezdése alapján eredetileg megállapított tartózkodási idő és ezen időtartamnak a kért meghosszabbítása együttesen meghaladja az ugyanezen cikk (2) bekezdésében előírt legfeljebb huszonnégy hónapos időtartamot.

28 A jelen esetben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy 2019. április 30-án a Malmö Motorrenovering ideiglenes behozatali eljárás keretében versenyautót hozott be az Unióba annak érdekében, hogy azt olyan sportversenyeken használja, amelyek közül az utolsóra 2019. szeptember 8-án kellett sort keríteni. Mindazonáltal azon időtartam vonatkozásában,

amelyen belül e gépjárművet újra ki kellett vinni, a vámhatóság akként rendelkezett, hogy az 2019. július 30-án jár le, vagyis olyan időpontban, amely megelőzte az említett gépjármű behozatalával kapcsolatos cél teljes megvalósítását, anélkül hogy ez utóbbi időpont kiválasztásának indokát megjelölték volna. Mivel az érintett gépjárművet e határidő lejártát követően, vagyis 2019. szeptember 19-én vitték ki újra, e hatóság a Vámkódex 79. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján vámtartozás keletkezését állapította meg.

29 Amint az e kérelemből szintén kitűnik, az alapeljárás felei között nem vitatott, hogy a vámhatóság által megállapított újrakiviteli határidő nem volt elegendő az engedélyezett felhasználás céljának megvalósításához, továbbá hogy e cél eléréséhez huszonnégy hónapnál rövidebb idő is elegendő lett volna, és hogy az ideiglenes behozatali eljárásra alkalmazandó szabályok be nem tartása mögött nem állt csalárd szándék. E körülmények között a Malmö Motorrenovering azt kérte, hogy e vámtartozást tekintsék megszűntnek.

30 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének h) pontja értelmében az e kódex 79. cikke alapján keletkezett vámtartozás két feltétel teljesülése esetén szűnik meg, nevezetesen egyrészt, ha az e vámtartozás keletkezéséhez vezető mulasztásnak nem volt jelentős hatása az érintett vámeljárás helyes lefolytatására, és nem valósított meg megtévesztési kísérletet, másrészt pedig, ha minden, az érintett áru helyzetének rendezéséhez szükséges alakiságot ezt követően elvégeznek.

31 A 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelet 103. cikkének a) pontja értelmében a mulasztást úgy kell tekinteni, mint amely nem gyakorol jelentős hatást az alkalmazandó vámeljárás helyes lefolytatására, ha a határidő túllépésének időtartama nem haladja meg a határidő azon meghosszabbítását, amelyet e meghosszabbítás kérelmezése esetén engedélyeztek volna.

32 Márpedig, amint az kitűnik a Vámkódex 251. cikkének a jelen ítélet 27. pontjában kialakított értelmezéséből, a vámhatóságok megtehették volna, hogy az e cikk (1) bekezdése alapján eredetileg megállapított határidőt a szóban forgó gépjármű újrakivitelének időpontjáig, azaz 2019. szeptember 19-ig meghosszabbítják, anélkül hogy kivételes körülményeknek kellett volna fennállniuk, mivel az eredeti határidő és e meghosszabbítás nem haladta volna meg az említett cikk (2) bekezdésében megállapított, legfeljebb huszonnégy hónapos időtartamot. Következésképpen, ha a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének h) pontjában előírt egyéb feltételek teljesülnek – aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata –, a vámtartozás vonatkozásában indokolt, hogy azt megszűntnek lehessen tekinteni.

33 Az eddigiekre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 251. cikkét akként kell értelmezni, hogy az ideiglenes behozatali eljárás alá vont áru tartózkodása vonatkozásában az e cikk (1) bekezdése alapján megállapított időtartam meghosszabbítása nem követeli meg az említett cikk (3) bekezdése értelmében vett „kivételes körülmények” fennállását, amennyiben e meghosszabbítás nem jár azzal a hatással, hogy ezen áru említett eljárás alatt történő tartózkodásának teljes időtartama meghaladja az ugyanezen cikk (2) bekezdésében megállapított, legfeljebb huszonnégy hónapos időtartamot.

A költségekről

34 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2019. március 19-i (EU) 2019/474 európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 251. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

az ideiglenes behozatali eljárás alá vont áru tartózkodása vonatkozásában az e cikk (1) bekezdése alapján megállapított időtartam meghosszabbítása nem követeli meg az említett cikk (3) bekezdése értelmében vett „kivételes körülmények” fennállását, amennyiben e meghosszabbítás nem jár azzal a hatással, hogy ezen áru említett eljárás alatt történő tartózkodásának teljes időtartama meghaladja az ugyanezen cikk (2) bekezdésében megállapított, legfeljebb huszonnégy hónapos időtartamot.

Aláírások